

nemlig henholdsvis 14,007 og 14,655 Kr., men i Regnskabsaarene 1904—05 og 1905—06 vilde Tilskuddet, beregnet paa samme Maade, have andraget henholdsvis 15,849 Kr. og 16,211 Kr. — altsaa mere end Maksimumsgrænsen tillader; derved er Statstilskuddet gaaet ned fra 2 pCt. af den samlede Lærerløn til 1,85 pCt. af denne. Denne Nedgang er saa langt fra at være forbigaaende, at man tværtimod maa vente, at den har en vedblivende Karakter, idet ikke blot Antallet af indmeldte Skoler og derigennem Antallet af Medlemmer, der participerer i Tilskuddet, er i stadig Vækst — Antallet af Skoler, der i de to første Aar var 83, har i de to sidste Aar været 89 —, men der spores ogsaa en jævn Stigning af Lærerløninger ved de enkelte Skoler, og denne Stigning maa under den ny Skoleordning, der kræver en fyldigere Uddannelse hos de enkelte Lærere og en større Stabilitet i Lærerpersonalet, nødvendigvis fortsættes.

Efter de i Pensionskassens Vedtægter, se Lovtidende for 1905, A. Side 608, givne Regler, vil man, forudsat at Statens Bidrag sættes til 2 pCt., med nogen Sandsynlighed kunne paaregne, at en Lærer, der efter 40 Aars Virksomhed i de omhandlede Skoler i en Alder af 65 Aar gaar af med Pension, vil have opsamlet saa stor en Sum, at der for den kan købes en aarlig Livrente, der omtrent svarer til $\frac{2}{3}$ af hans Gennemsnitsløn. Naar henses til Privatskolens Lønvilkaar i det hele, samt til, at dens Lærere ofte ville være opslidte, inden de naa den nævnte Alder, fordi de ved Siden af den anstrengende Skolegerning ere henviste til at forøge deres Indtægter ved Ekstraarbejde, skulde Pensionsudsigterne efter Andragernes Formening nødig yderligere forringes.

Ministeriet maa ogsaa for sit Vedkommende finde, at Statstilskuddet til den her omhandlede Pensionskasse ikke bør være lavere end 2 pCt. af den samlede Lærerløning, bl. a. ogsaa af Hensyn til, at denne Pensionskasse ellers vil blive uheldigere stillet end Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler, hvis Tilskud, der ogsaa er fastsat til 2 pCt. af den samlede Lærerløn, dog ikke over 15,000 Kr., trods Maksimumsgrænsen er beregnet saa rigeligt, at der ikke i en nær Fremtid kan være Fare for, at der vil tiltrænges en Forøgelse, for at Tilskuddet kan blive 2 pCt. af Lærerlønnen.

I Henhold hertil skal Ministeriet, idet man skal foreslaa, at Maksimumsgrænsen forhøjes til 25,000 Kr., anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for 1907—08 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 21 III. D. II. d. Pensionskassen for private Realskolars
Lærerpersonale.
Beløbet forhøjes med..... 10,000 Kr.

ENEVOLD SØRENSEN.

Andr. Seidelin,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 23. Februar 1907.

I et hertil indsendt Andragende have 3 Lærere, der fra 31. Juli d. A. at regne have faaet Afsked fra de forenede Latin- og Realskoler i København og paa Frederiksberg, anholdt om en Understøttelse fra Staten som Bidrag til deres Pension, idet de have henvist til, at den Pension, de kunne opnaa som Medlemmer af Pensionskassen for de private fuldstændige højere Almenskoler, paa Grund af dennes korte Virketid kun vil være meget ringe. Deres Andragende gaar nærmere ud paa, at der maa skaffes dem en Pension, beregnet efter de for Pensionering af Embedsmænd gældende Regler, og at den Del af denne Pension, der overstiger hvad Pensionskassen kan give, udredes med Halvdelen af Staten og Halvdelen af de forenede Latin- og Realskoler i København og paa